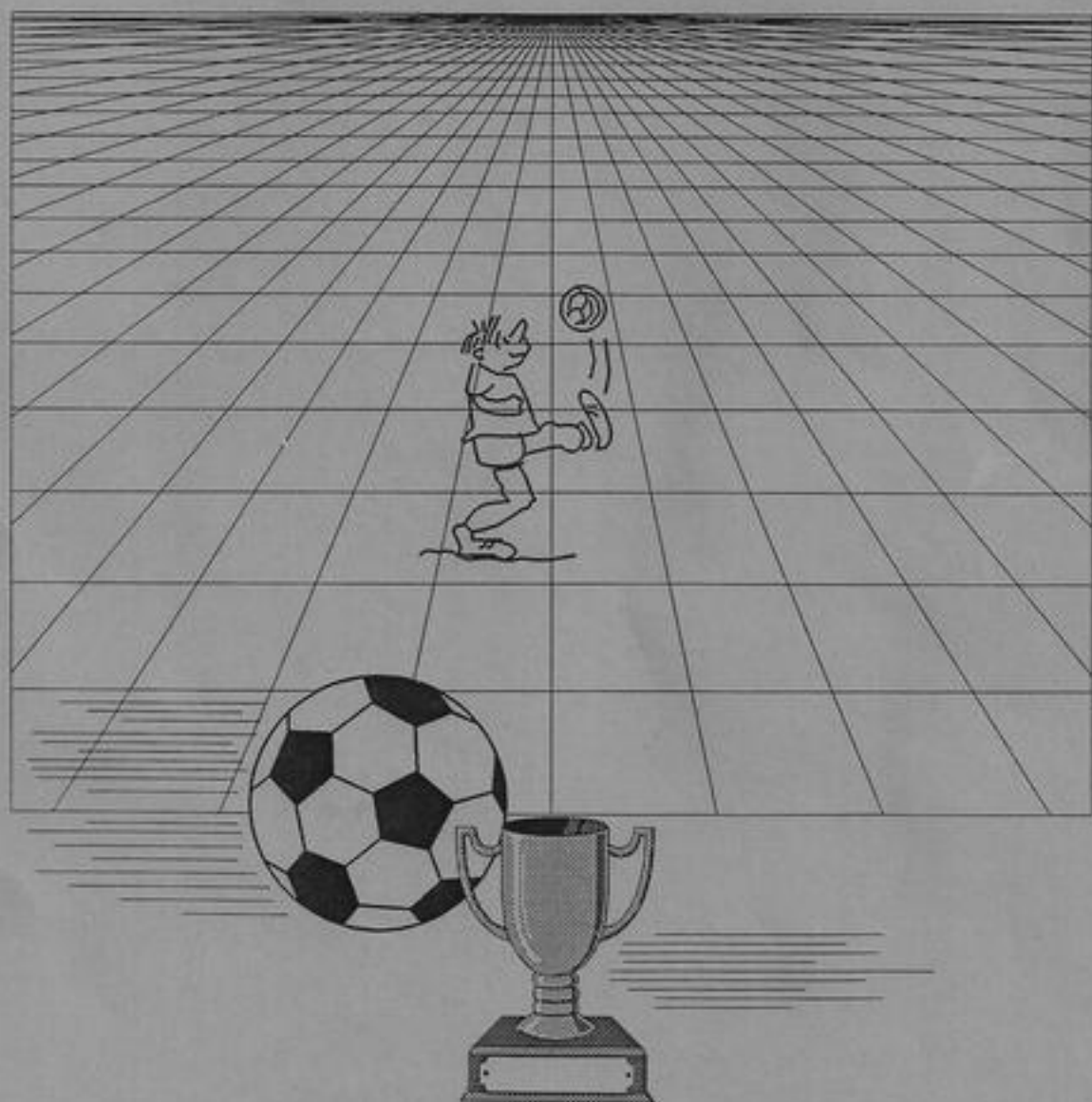
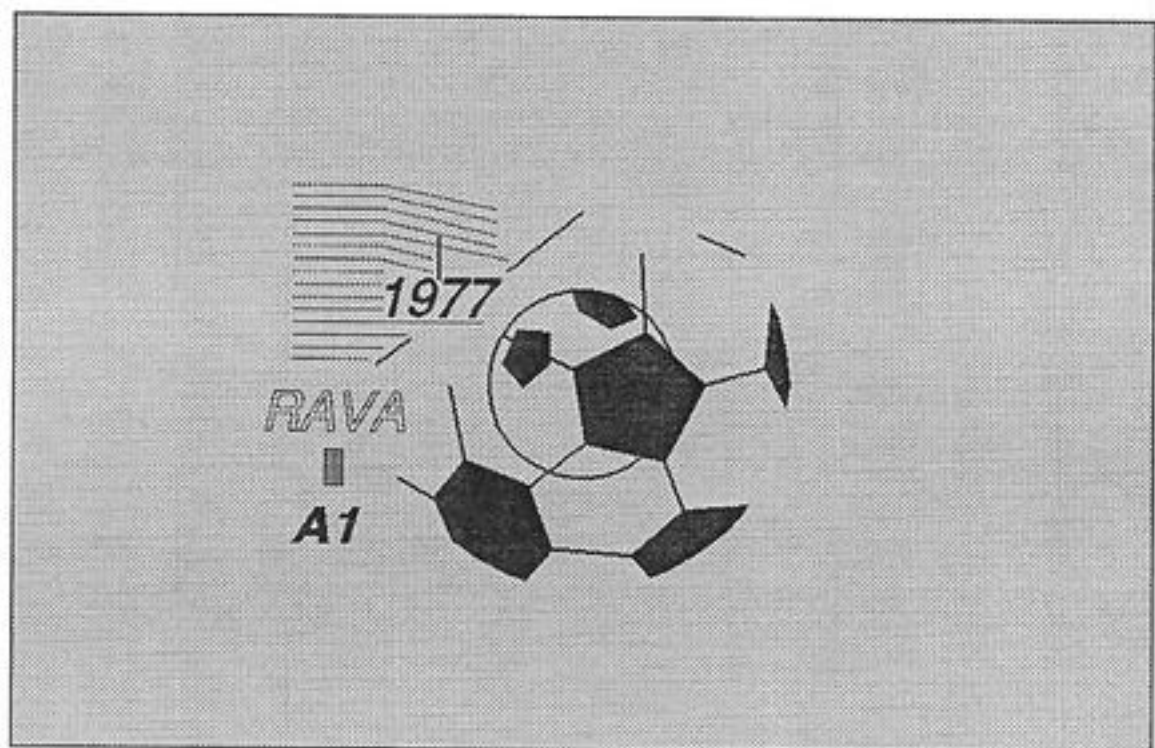

1977

Een

A-1 Occassion.

RAVA - NIEUWS - SPECIALE REÜNIE UITGAVE

weekblad van de RKSv - RAVA

51e jaargang nr. 1

21 september 1991

HOE ZAG HET BESTUUR ER TOEN UIT ?

Voorzitter : J.M. Binnerts - Nieuwendamlaan 96 Den Haag telefoon 25.89.74
Secretaris : A.C.B.M. Weber - Fultonstraat 76 Den Haag telefoon 60.63.64
Penningmeester : H. van Jaarsveld - Barnsteenhof 64 Den Haag telefoon 85.33.57
Hoofdjuniorleider: C. Ledderhof - Hoefkade 1528 Den Haag telefoon 60.25.09
Jeugdsecretaris: J.J.M. Schellings - Westhovenplein 18 Den Haag telefoon 94.71.24
Contributie
Administrateur : P.M.J. v/d Snoek Marktweg 180 Den Haag telefoon 60.27.98
Verenigingsgiro: nr. 13.14.74 ten name van penningmeester van RAVA
Clubgebouw : telefoon 88.74.25

JEUGDHOEK

WAT KOMEN GAAT:

A.s. zaterdag een groot oefenprogramma voor alle elftallen behalve het tweede dat a.s. zondag de wei in gaat.

OEFENPROGRAMMA ZATERDAG 20 AUGUSTUS 1977.

RAVA A1 - Westerkwartier A1 15.00 uur Veld 1 Dhr. v. Lieshout

OPSTELLINGEN:

RAVA 1:

E. Winniczuck, E. van Genugten, F. Nelemans, J. van Ravenstein, N. Aretz,
P. Jansen, F. van Hagen, N. van Lieshout, H. Koopman, J. Dominicus, M. Lukassen,
W. de Jager, H. Verstraten.

WAT GEWEEST IS:

Een aantal elftallen (?) hebben afgelopen weekend weer eens gras gerooken op het QUICK-STEPS terrein. Duidelijk was te zien dat het de eerste wankelen passen van het nieuwe seizoen waren. Veel met voetbal had het nog niet te maken en alle vier de elftallen werden dan ook geklopt. Ditmaal hoeven we gelukkig niet naar smoesjes te zoeken want de oorzaken liggen opgestapeld. De trainingen zijn nog niet hervat, de elftallen waren nog niet compleet, de conditie was op vakantiepeil.

Bovendien leek het erop dat de tegenstanders al diverse trainingen achter de rug hadden. A.s. zaterdag zal het wellicht al weer beter gaan.

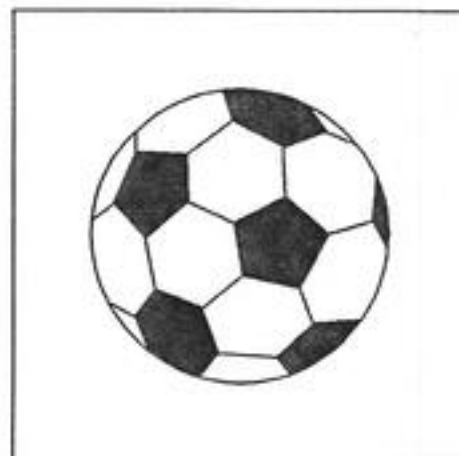
DENK AAN DE KEURING
(OVER ENKELE WEKEN BEGINT DE COMPETITIE)

HIER VOLGT DE INDELING:

POULE A

RAVA A1

Den Hoorn 1
BMT 1
HMSH 1
QUINTUS 1
Sportver. '35 1
POSTALIA 1
SVPTT 1
Postduiven 1
Oliveo 1
SEV 1

CONTRIBUTIE ALLE JEUGDLEDEN 6,50 per maand.

GEVEN MET VREUGDE KENNIS VAN

..... de verloving van Ada de Wit en Ad Munier. Heel prozaïsch schrijven A. en A. dat ze "er-zijn-ingevlogen", maar als we zien dat het gewoon twee buurkinderen zijn die elkander gevonden hebben, kan de "vlucht" niet al te lang genoemd worden. Toch eigenaardig, dat Ad tussen al dat gevlag, het gevoetbal en de klusjes voor RAVARIA nog tijd voor zulke dingen heeft. Misschien heeft-ie het daarom maar in de buurt gezocht. Evenwel wenst RAVA jullie veel geluk met deze stap toe.

Voor degenen die het liever persoonlijk doen, wordt de gelegenheid geboden op 18 september tussen 15.30 en 17.30 uur onder de Theresiakerk aan de Apeldoornselaan/Dierenselaan.

WEGBLIJVERS ZONDER AFSCHRIJVEN:

Nu de vriendschappelijke wedstrijden achter de rug zijn, hebben wij eerlijk gezegd reeds onze buik vol van wegblijvers zonder afschrijven. Wij hebben dan ook besloten, de komende wedstrijddagen wegblijvers zonder afschrijven voor 1 wedstrijd te schorsen. Wij hopen vooral voor hen, die wel komen, dat deze onvriendelijke maatregel voor niemand nodig is. Afschrijven voor vrijdagavond 7 uur bij het jeugdsecretariaat.

Zaterdag 30 augustus 1977.

OLIVEO 1 - RAVA 1 0 - 2.

De eerste klap is een daalder waard, zo luidt een bekend gezegde. Met deze gedachten gingen de spelers van ons eerste het veld in. De wil was er echt wel, maar erg technisch was het allemaal nog niet.

Naar gelang de tijd vorderde, nam RAVA steeds het initiatief en trok het spel tot zich. Na circa een half uur spelen was het Jos, die uit een goed opgezette aanval, waar zo'n beetje het hele elftal aan meedeed en toch nog iets te lang talmde, maar toch wel beheerst een venijnige schuiver losliet, die de OLIVEO keeper te machtig was. 0-1. Er kwamen nog wel redelijke kansen, doch deze werden niet benut of door de blauw-witte verdediging weggewerkt. De tweede helft met een licht geblesseerde Herman werden de zaken energiever aangepakt. Oliveo moest terug en zelfs het middenveld gaan prijsgeven. Toch waren hun counters niet geheel van gevaar ontbloot, maar een grandioos spelende Frank, zeer kundig geassisteerd door Nico, Ed en zeker ook John (af en toe een tweede Hovenkamp) gaven geen krimp, zodat Edwin niet eens zo veel werk kreeg.

Wat hij kreeg, verwerkte hij voldoende. Aan alle onzekerheid kwam een einde, toen na circa 20 minuten een link tikje van Herman, Jos in staat stelde bijna op dezelfde wijze 2-0 te maken. RAVA bleef sterker, schoten van John, Nico en zelfs Frank waren net iets te onzuiver of de toch wel goed keepende Oliveo-keeper stond verder succes in de weg. Een bekeken aanval vanaf rechts stelde Jos in staat zowel de links-achter als de goalie te verschalken, met een sierlijke lob verdween de bal richting doel, waarin niemand stond, iedereen schreeuwde 3-0 tegemoet, tot stomme verbazing van vriend en vijand vloog de bal via de onderkant van de lat tegen de paal, en hoe het toen verder ging weet niemand meer, op een gegeven moment stond een OLIVEO-speler met de bal in zijn handen. De zeer goed leidende scheidsrechter zag het ook niet meer en op advies van de grensrechter werd het een achterbal. Later bleek dat het wel degelijk een strafschop had moeten zijn, maar ach 2 minuten voor tijd een 2-0 voorsprong en een sportieve wedstrijd ... Wat meer tempo en initiatief, wel dan zie ik de zaak niet somber in voor ons eerste.

Verder onze dank aan de heren Jansen, de Jager en Marjo.

Het vervoer was prima geregeld.

vLh.

Zaterdag 10 september 1977.

RAVA 1 - S.V.P.T.T. 1 - 2

Even somber als het weer, stonden de gezichten van de spelers van RAVA 1, die een verdiende 2-1 nederlaag leden tegen de jongens van tante Pos. Als ploeg waren deze veel beter, als de Ravanen, die met de snelle opkomende PTT'ers soms helemaal geen weg wisten. Een zeer sterke achterhoede gaf de fantasieloze RAVA-voorhoede geen kans. Na 20 minuten kon de aanvoerder der PTT'ers zomaar over het hele veld wandelen, niemand deed er wat aan, dus ging hij maar door en passeerde Edwin feilloos. 0-1. Maarten kreeg een juweel van een kans er 1-1 van te maken, maar miste jammerlijk. Zo bleef het tot rust een uiterst gevaarlijk PTT en een naar vorm zoekend RAVA. Na rust ging het dan iets beter er werd meer bewogen en er kwamen wat kansen, die echter niet benut werden. Dat deed PTT wel bij aarzeling in de achterhoede werd het 0-2. Zowaar smaakte Jos het genoeg, met een prachtschot de stand op 1-2 te brengen, en nu drukte RAVA wel door, maar het ging allemaal zo chaotisch en zonder overleg, dat die tweede goal er niet kwam, waarbij Jos toch wel de meeste kansen voor zichzelf en voor anderen om zeep hielp. Een niet te beste wedstrijd, snel vergeten en beter overdoen, want dat moeten jullie zeker kunnen.

vLh

OPSTELLINGEN:

RAVA 1: als vorige week

RAVA 2: als vorige week, eraf M. Santucci,
erbij N. Aretz (d), E. v.d. Genugten (d).

GESCHORST:

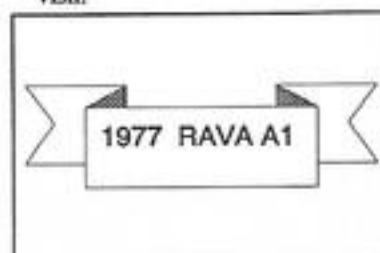
Helaas heeft de jeugdcommissie, in overleg met de leider, moeten besluiten M. Santucci, naar aanleiding van zijn gedrag j.l. zondag, voor één wedstrijd te schorsen. Wij hopen, dat het voor de rest van het seizoen hierbij blijft.

Zaterdag 17 september 1977.

S.V. '35-1 - RAVA 1 1-3

Op een wel zeer laat aanvangsuur moest RAVA 1 de klus gaan klaren tegen S.V.'35. Nu bleek die klus wel mee te vallen, want na enige minuten spelen, bleek dat de in wit gestoken tegenstanders wel veel lengte, maar weinig kunde in de ploeg hadden. RAVA beging weer de fout, de bal steeds maar te brengen en een wanhopig kijkende en roepende leider zag knarsetandend toe hoe elke aanval zodoende werd gesmoord. Vooral op de rechtervleugel bezondigde men zich aan dit oponthoud. Toch kwam de eerste treffer via rechts aangegeven. Jos kreeg een niet te missen kans en schoof ditmaal beheerst in. Deze stand en eigenwijs spel bleef tot aan de rust. Na rust ging het dan iets beter, de bal werd vlugger afgespeeld en het zwakke S.V. '35 moest nu helemaal terug. Zowel Jos als Herman kregen dijken van kansen, maar alleen voor de keeper staande, wist men zich geen raad, aanval na aanval rolde op het Scheveningse doel af en het was geen wonder dat het 2 en door een strafschoot 3-0 werd. Door het zwakke optreden van de scheids dreigde e.e.a. op een gegeven moment uit de hand te lopen, doch na een conferentie met de twee aanvoerders en het gezonde verstand, liep alles nog goed af. We zagen een schitterende break-out van Nico op links die besloten werd met een ziedend schot dat op de lat uit elkaar spetterde en vlak voor tijd smaakte S.V. '35 het genoeg de twijfelachtige eer te redden, toen een schot van zeker 30 meter Edwin volkomen verraste en dit werd de eindstand. Conclusie? Weer een wedstrijd om snel te vergeten, de omzetting bracht toch wel verbetering en het was duidelijk te merken, dat Frank weer terug was.

vLh.

Zaterdag 24 september 1977.

RAVA 1 - H.M.S.H. 1 3-1

Een nogal somber kijkende leider toog zaterdagmiddag aan het werk om zijn nogal gehavende elftal tegen het altijd lastig te bespelen H.M.S.H. compleet te krijgen. Op liefst vier plaatsen was vervanging nodig. Vier jongens van B.1. vervulden hun sportieve plicht om ons eerste compleet te krijgen. Het zou erg ondankbaar en irreeël zijn, het hierbij te laten, want niet alleen namen zij de opengevallen plaatsen in, maar deden dat op zo'n hartverwarmende manier en met zulke inzet dat elke sombere trek op wiens gezicht dan ook, direct verdween. Een toch waarlijk niet geringe opgave om met een wedstrijd in de benen ineens van B. in A1 geplaatst te worden. Groot compliment voor Peter, Paul Ton en ook Rob.

En nu de wedstrijd. De Vrederustlaanbewoners onder leiding van een ons zeer bekende coach startte overdonderend. Rava had de grootste moeite zich deze temposlag bij te houden, maar tot aan 20 minuten hielden Frank c.s. hun heiligdom schoon. Bij een vrije trap, die op een korte corner leek, kopte H.M.S.H.'s beste speler onberispelijk en onhoudbaar in en stond toen toch wel verdiend, met 1-0 voor. Vanaf dat moment nam Rava het initiatief over en zonder iemand tekort te willen doen, zagen we binnen 5 minuten een persoonsverandering van een onzer spelers, te weten Nico v. L. (we hebben nl 2 Nico's). Nico nam geheel alleen persoonlijk het middenveld, was overal en ineens lukte hem alles, voortdurend zette hij zijn aanval aan het werk en nam zelf initiatieven met schoten, die soms maar net het doel misten. Hier trok de gehele aanval zich aan op, Jos had zich inmiddels laten vervangen door Paul, die op links ging spelen en Peter nam de spits. Tien minuten voor rust loon naar werken, al ging het allemaal een beetje lucky...

Een ver afstandsschot van Frank vloog via de binnenkant lat en de rug van de keeper in het doel een terechte 1-1 stand met rust. Na de rust hetzelfde spelbeeld. Nico smaakte het genoeg met een afstandsschuiver de H.M.S.H.-goalie te verrassen, 2-1. Zowel Herman als Paul en ook Peter waren soms gevaarlijk dicht bij treffers, maar ze misten net dat beetje zuiverheid, wat nodig is. Tien minuten voor tijd maakte Peter een einde aan de zenuwslopende strijd. Een zuiver aangegeven bal stelde hem in staat zijn sterkste wapen te tonen, koelbloedigheid, snelheid en een goed schot. De beslissing lag er, 3-1. Door vermoeidheid kwam H.M.S.H. in die tussentijd wel "even" terug en de verdediging met Edwin als goede laatste man, hield, soms met wat geluk, onze veste verder schoon. Een hartverwarmende wedstrijd, met een fijne tegenstander, goede leiding, plus een fijne overwinning, mensenlief wat wilden we meer, als het kan elke week zo'n wedstrijd.

vLh.

WAAR FLUIT HIJ VOOR 1e AFLEVERING.

Ja mensen, opnieuw start hij met "waar fluit hij voor". Waarom ? Omdat er nog steeds spelers zijn, die niet precies weten waarom "hij" fluit.

Deze keer een los geval, n.l. buitenspel.

Bij het elftal, dat ik deze keer floot moest ik n.l. een doelpunt afkeuren, wegens buitenspel, bij een stand van 2-2. Indien een speler het doel inloopt, terwijl een medespeler op doel schiet en een goal maakt, is dit buitenspel, indien deze in het doel staande speler zich ten opzichte van de keeper hinderlijk gedraagt. Het is dus geen buitenspel, indien deze speler doorloopt en achter het net gaat staan, maar wel als hij net achter de doellijn blijft staan.

HvdB.

RAVARIA

Hoofdredakteur A. Munier vraagt, smeekt, roept, schreeuwt, kortom wil graag kopij.

TOTO

Denk aan de RAVA-Toto !!!!!!!!!

DENK OM DE TRAINING ! ! ! !

TRAP NA

- Trap Na heeft vernomen dat per 1 december a.s. de prijs van de medische sportkeuring wordt opgevoerd naar 15, =
- Trap Na gaat zich werkelijk afvragen of de prijs nog in enigerlei verhouding staat tot het geleverde produkt.
- Trap Na vindt dat meten, wegen, bloeddrukpeilen, traplopen en aansluitend een conferentie met een "vreemde arts" over een papiertje waarop de grootste leugens kunnen worden verkondigd, de minste garantie geeft voor een lichamelijke bekwaamheid om te kunnen sporten.
- Trap Na zou geïnteresseerde lezer vele voorbeelden van "bewuste zwendel" kunnen overleggen.
- Trap Na vindt ook dat de wachttijden veel te lang zijn en heeft moeten vernemen dat uitbreiding van de keuringsmogelijkheden niet te verwachten is.
- Trap Na is serieus van mening dat een beoordeling door de eigen huisarts een betere indicatie geeft, dan zomaar een lopende-band dokter.
- Trap Na denkt dat er op de komende algemene ledenvergadering van de Haagse afdeling wel vragen (lees voorstellen) zullen komen.
- Trap Na vraagt zich af hoe je voetbal speelt.
- "Een bal, een schop
- tegen je poten of je kop,
- dat's voetbal, Joel"
- Een treffende, speelse spelling vindt

..... Trap Na.

Zaterdag 15 oktober 1977.

RAVA 1 - QUINTUS 1 2-1

Dit zou de wedstrijd van de waarheid moeten worden. Rava, 2 wedstrijden minder gespeeld, tegen de ongeslagen koploper Quintus.

Een vierpuntenwedstrijd heette het te zijn, nou dat is het dan ook geworden. Zenuwslopend heet zoiets direkt bleek al dat beide partijen op zeer hoog tempo elkaar probeerden te overtroeven, zodat er een interessant kijkspel ontstond, waarbij het echt tegen elkaar op ging. Toch was het Rava dat de leiding nam. Na 20 minuten was het Jos die een schot affiet, dat tegen de lat ketste, via de ree-bound, zelf na 2x was het Ferry die voor 1-0 wist te zorgen. Furieus viel Quintus aan, maar de verdediging hield het hoofd koel en via het opvallend goede middenveldspel van Peter en Nico kreeg men weinig ruimte. Quintus bleef gevaarlijk, maar eenmaal in ons strafschopgebied aangekomen, stakte er eensklaps iets, dat kan ook de verdienste zijn van onze verdediging, waarbij Edwin een zeer betrouwbare sluitpost bleek, al vragen we ons wel af, waarom hij het steeds in tweeën doet.

Na rust eenzelfde spelbeeld. Na 10 minuten een corner voor Quintus, Edwin stompte de bal tot 2x toe weg, helaas de laatste keer precies voor de voeten van een groen-witte, die zonder meer uithaalde, het was 1-1. Merkwaardig genoeg nam Quintus toen gas terug en kwam onder druk te staan, Peter, Nico en de opvallend hard werkende Herman hadden geen succes. 10 minuten voor tijd, brak Nico door, toen men hem liet wandelen dacht hij "op hoop van zegen", haalde uit en de bal verdween 1 cm onder de lat achter de verslagen keeper in het doel, een magnifiek doelpunt en 2-1. Van lieverlee zakte deze temposlag, Rava gaf geen krimp en hield het hoofd achter koel, en zo eindigde deze wedstrijd in winst. Qua voetbal misschien niet de beste, maar qua inzet en overzicht toch wel één der betere wedstrijden tegen fijne tegenstanders en onder zeer goede leiding van de heer Willemse, en dat mag ook best gezegd worden.

v.l.h.

De stand, bijgewerkt t/m 1 oktober 1977.

Quintus-----	5-8
Postalia-----	5-8
SVPTT-----	4-7
RAVA 1-----	5-6
SEV-----	4-6
BMT-----	4-4
Postduiven--	5-4
HMSH-----	5-3
Den Hoorn---	5-3
Oliveo-----	4-1

DUITSLAND TRIP.

Ook hiervoor een beperkt aantal deelnemers, ook hier 30.

We hebben beslag weten te leggen op een grandioos kampeerterrein, met prachtige bungalows, zo iets hadden we nog nooit eerder. We vonden een restaurant, waarin we de beschikking krijgen over een eigen eetzaal met bar. We gaan er voetballen, alles is dik voor elkaar. Deze trip gaat naar Kirchheim, nabij Kassel, gelegen aan een stuwmeer, terwijl de bungalows tegen de hellingen ervan gebouwd zijn. In één woord machtig. NU INSCHRIJVEN DUS.

De trip wordt, zoals gewoonlijk, gehouden met Hemelvaartsdag en zal ca. 175,- gaan kosten.

NU INSCHRIJVEN BIJ: Hr. Van Lieshout, wie het eerste komt je weet het wel.

Zaterdag 22 oktober 1977.

RAVA 1 - S.E.V. 1 2-5

Zo goed als het verleden week allemaal liep, zo slecht was het in deze wedstrijd, waarin Rava, ondanks alle goede bedoelingen, bitter weinig in te brengen had. We kwamen al snel op een 1-0 achterstand door slecht wegwerken der achterhoede en voor rust nog op 2-0 door geweldige dekkingsfouten. Met een alles of niets wanhoopsoffensief trachtten we na de rust de bordjes te verhangen, inderdaad kwam SEV even in de moeilijkheden, maar met risico's nemen krijg je die dan ook, direkt na rust werd het 3-0 en 4-0.

Een debacle dreigde, maar zie, SEV ging de zaak te gemakkelijk opnemen en dat moet je nou net niet doen tegen een ploeg als Rava 1. Het werd 4-1 en we dachten al dat de spreekwoordelijke eer was gered. Maar Rava duwde door door een afstandschot, waarop de keeper zich verkeek werd het 4-2. SEV wankelde, een kopbal van Frank scheerde rakelings over. Jos kreeg de mooiste kans voor open doel, na knap omspelen van de keeper, gleed de bal van zijn schoen. Nog meer kansen, maar, zoals gewoonlijk, 10 minuten voor tijd verhing SEV de bordjes weer en kwam op 5-2, wat voor ons de genadeklap was.

Verlies dus, maar geen smadelijke nederlaag, verlies van een veel betere tegenstander, die individueel en als elftal meer klasse tentoon spreidde als RAVA en dan is het toch geen schande te verliezen.

vLh.

Zaterdag 5 november 1977.

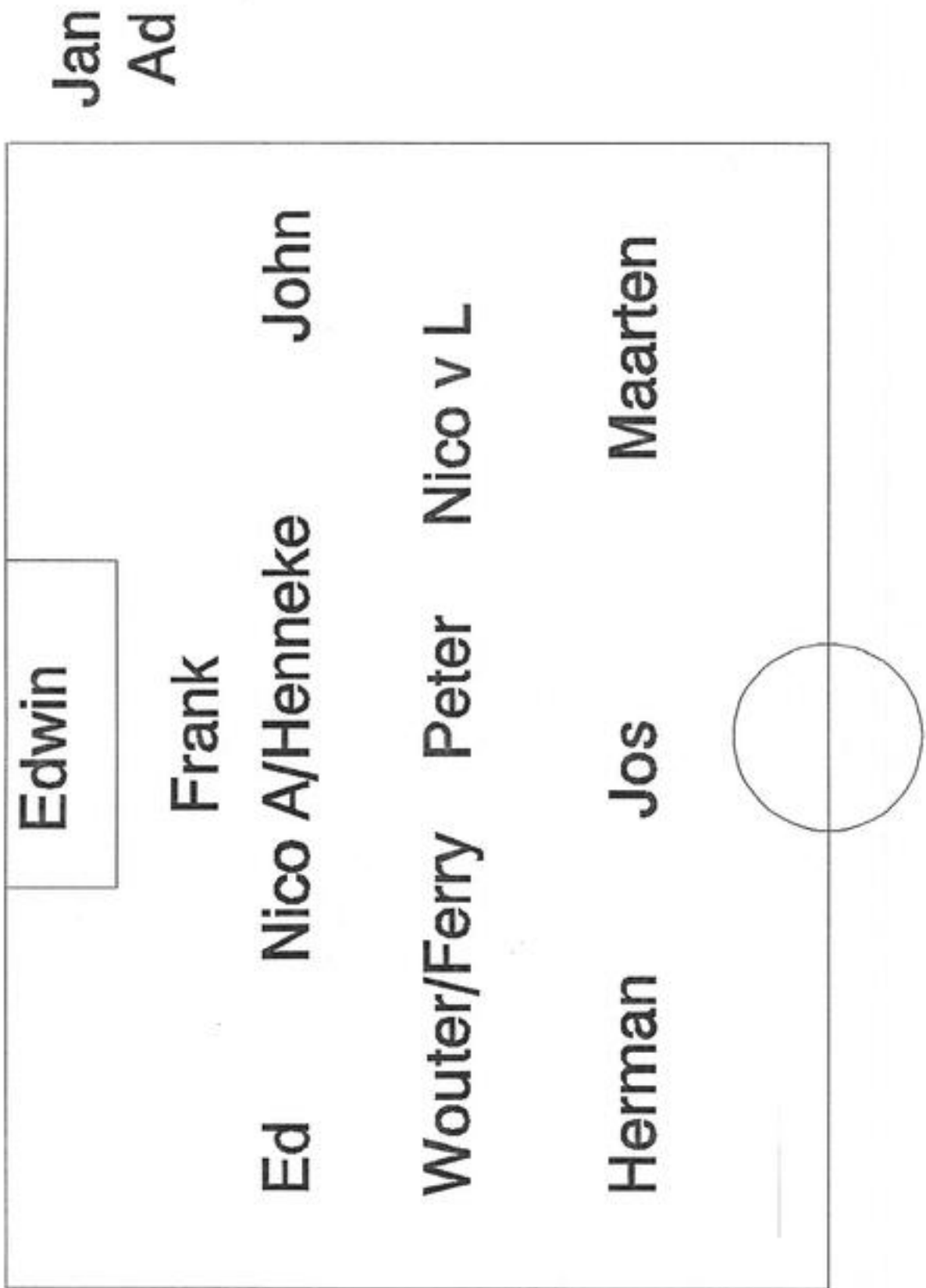
RAVA 1 - POSTDUIVEN 1 2-0

Op een niet al te best veld en met harde wind bonden de subtoppers RAVA en Postduiven met elkaar de strijd aan. Al direkt bleek dat Postduiven niet zo'n gewillig slachtoffer zou zijn, als velen gedacht hadden. Vanaf het eerste fluitsignaal zocht men massaal de aanval, waardoor de verdediging al direct onder zware druk kwam te staan. Met assistentie van het middenveld werd de zaak geklaard, mede omdat de Postduiven eenmaal bij het strafschopgebied aangekomen, hun hoofden een beetje kwijtraakten. Met Ed (ja eindelijk) op rechts, John op links en een opvallend goed draaiende Nico en Frank als vanouds, gaf men zeer weinig kansen weg, als sluitstuk stond er dan nog altijd Edwin. Peter en Nico probeerden er van alles aan, het spel te verleggen, er kwamen wat kansjes, er kwamen ook kansen, waarbij vooral de schoten van Nico maar "net" doel misten. 0-0 bleef het tot aan de rust.

Na rust weer Postduiven in de aanval, toch begon het vele werk van onze middenvelders langzaam maar zeker vruchten af te werpen. Het spel werd verplaatst en nu kon ook de aanval verder zich daadwerkelijk met de aanval bemoeien. Nu bleek echter ook, dat Postduiven in hun centrumverdediging twee zeer lastige jongens had staan, erg trapvast en sterk in de lucht. Toch kwamen er kansen, maar die mislukten weer jammerlijk. Na een onbegrepen incidentje met Peter, en toen eigenlijk iedereen zich al met de 0-0 stand had verzoend, was het zeer slecht uitverdedigen van Postduiven, die de zaak ineens omgooide. Ditmaal was Jos wel attent en hij onderschepte de bal en de keeper was kansloos. Direkt na de aftrap nam Ferry de bal over, rende alleen op doel af, nagestaard door zeer verblufte Loosduinners, Ferry ging door, een grove charge kon hij net ontwijken en binnen de minuut was het 2-0. De strijd was toen wel gestreden. Geen mooi voetbal, een veel te veel pratende tegenstander, waardoor de sfeer soms wat geïrriteerd werd, mede door het vele fluiten van de toch niet slecht leidende "scheids". Voetballen doe je nog steeds met je benen, niet met je mond, en daarin had hij volkomen gelijk. De minst pratende won tenslotte en zo blijven we lekker meedraaien.

vLh.

NOG EVEN HET GEHEUGEN OPFRISSEN V.W.B. DE OPSTELLING.

Jan
Ad

Zaterdag 29 oktober 1977.

POSTALIA 1 - RAVA 1 1-3

Een vergeten verslagje over een niet al te beste wedstrijd tegen een niet al te beste tegenstander en een te zwak optredende scheidsrechter. In de eerste helft ging het allemaal nog wel. Rava kwam door twee schitterende doelpunten, het eerste van Fer en het tweede van Jos, op 2-0, en dat was ook de ruststand. Na rust probeerde Postalia met nadere middelen dan voetbal, die achterstand teniet te doen. Dat lukte bijna. Het werd 2-1 en wij kwamen geweldig onder druk. Nu bleek, dat Edwin "zijn" middag had. De onmogelijkste ballen waren voor hem, en dankzij hem bleef het 2-1. De uitvallen van Rava waren niet van gevaar ontbloot. Jos en Herman kregen geweldige kansen, maar het euvel, die kansen direkt te benutten, was er ook die middag. Toch was het Herman, die vlak voor tijd, beheerst de keeper omspeelde en aan alle onzekerheid een einde maakte, daarmee de einduitslag op 3-1 bepalend.

vLh.

Zaterdag 12 november 1977.

RAVA 1 - B.M.T. 1 5-2

Onder bizarre weersomstandigheden en op veld 1 (dat zegt genoeg) toog ons eerste junioren aan het werk in de laatste wedstrijd van de eerste helft der competitie. Met Nico op de reservebank, waardoor op het middenveld John, Peter en Maarten. Rava zette meteen de Hengelolaanbewoners onder druk, maar de goali van B.M.T. verrichtte enige wonderbaarlijke reddingen. Nog meer wonderbaarlijk was het dus, dat na een woordenwisseling met mensen aan de lijn deze jongen in staking ging en een terugspeelbal van eigen verdediging rustig liet lopen, waardoor Rava wel erg goedkoop aan een 1-0 voorsprong kwam. Ook het uitschieten van de blauw-witte keeper wees erop, dat zijn interesses niet op het Rava-veld lagen, reden voor de B.M.T.-trainer hem te wisselen. Het waren Jos en Ferry die een ruststand van 3-0 voor zich opeisten, een ruststand, die we de hele competitie nog niet hadden gehad. Na rust werd het nog 4-0 door de hard werkende Peter en we dachten op rozen te zitten. Maar door het plotseling uitvallen van Frank (rugklachten) kwam er noodgedwongen een omzetting, John nam diens plaats in, wat een ondankbaar werk genoemd mocht worden. Hij kweet zich naar behoren van deze taak en met assistentie van de goed draaiende Maarten klaarde men het wel. Toch leek het of de rust uit de verdediging was. B.M.T. rook dit blijkbaar en onze verdediging kwam onder zware druk. Uit een vrije trap werd het 4-1. Nog niet verontrustend, maar toen door slecht uitverdedigen B.M.T. op 4-2 kwam en het weer zich van de slechte kant liet zien, werd het toch "even benauwd". Jos maakte aan alle onzekerheid een einde door er 5-2 van te maken. Een welverdiende, wat te grote overwinning, die ons junioren 1 aan de top van hun klasse bracht. Maar nu de terugweg, die zal lang en heel zwaar zijn, maar met hard werken, goede inzet moet een eervolle positie op de ranglijst toch wel haalbaar zijn.

vLh.

VAN DE ZIEKENBOEG.

We hebben de laatste weken een vertrouwde figuur in het clubgebouw gemist. De alom-aanwezige-duizendpoot Ig van Bezooijen is geveld en heeft "huisarrest". We wensen hem van harte beterschap en hopen hem weer gauw in het clubgebouw terug te zien.

Ig, hou je haaks, sterkte en tot spoedig weerziens.

Zaterdag 3 december 1977.

G.D.S. 1 - RAVA 1 1-2 Vriendschappelijk.

Hoewel het niet de gewoonte is, over vriendschappelijke wedstrijden een verslag te schrijven, wijk ik daar ditmaal eens van af, om de doodeenvoudige reden, de spelers te complimenteren met het vertoonde spel. Stonden we in het begin wat sceptisch tegenover deze wedstrijd, de tweede helft liet junioren 1 zien, hoe ze echt kunnen voetballen. Het gehele seizoen heb ik hierop gewacht. Snel afgeven, goed doorlopen en een prima inzet. een middenveld, dat deze middag ijzersterk was. Een zeer hard werkende voorhoede en de als vanouds betrouwbare achterhoede.

Rust gin met een 1-0 achterstand in.

De tweede helft was van oogstrelende kwaliteit. G.D.S. werd bij vlagen overspeeld. Na 20 minuten bereikte een uitgelezen pass van Nico Herman, die zeer beheerst over de keeper lobte, een schitterend doelpunt en de volkomen verdiende gelijkmaker. 5 minuten voor tijd was het gelegenheidsspits John, die van zeker 20 meter, verwoestend uithaalde en de 2-1 was een feit. Zo spelend als in die tweede helft, heeft geen tegenstander een schijn van kans, maar blijven jullie zo spelen ?? Zo ja, dan zie ik toch prettige perspectieven.

vLh.

Zaterdag 10 december 1977.

RAVA 1 - Oliveo 1 1-3

Wedstrijd van dermate laag peil dat hier geen verslag van is te achterhalen.

Zaterdag 17 december 1977.

S.V.P.T.T. 1 - RAVA 1 3-2

Na het gevoelige verlies tegen Oliveo, diende Rava 1 deze wedstrijd te winnen om bij de kopgroep te blijven. U ziet aan de uitslag, dat dit niet is gelukt. De manier waarop dit verlies werd geleden, was echter een beetje zuur. Een gelijkspel had m.i. veel beter de verhouding weergegeven. Na het eerste fluitsignaal van de erg strak (maar toch goed) leidende scheidsrechter toog de witte brigade van P.T.T. direct op ons doel duidelijk makend, dat hun het spel wilde maken, hetgeen hen erg goed lukte. Toch duurde het 20 minuten alvorens over links een prachtig schot werd losgelaten, welk als een bom achter Edwin in de kruising vloog. 10 minuten daarna was het alweer raak en weer uit de tweede linie, na slordig wegwerken. Eigenaardig zoals meer in deze competitie werd Rava toen pas wakker en ook zij kregen wat kansjes, er werd hard gewerkt, maar resultaat had het niet. Na rust ineens een heel ander Rava, offensief, en heel P.T.T. werd terug gedrongen. Na 10 minuten had de meegekomen Frank via de rug van één der verdedigers, succes en was de achterstand gehalveerd, 2-1. Rava bleef aandringen. De ene na de andere aanval rolde op het doel van P.T.T. af en iedereen juichte al, toen de bal langs de uitgelopen keeper naar het doel rolde, via binnenkant paal kon deze de bal zo oprapen. Pech, nog erger werd het toen John eindelijk de ruimte kreeg, alleen op het doel afstormend werd hij onderuit gehaald, zelfs de tegenstanders rekenden op een strafschop, die kwam niet Rava bleef doorgaan, goede aanvallen, krachtig ondersteund door de opvallend goed draaiende Maarten leverden echter niets op. Door dit "alles of niets spel" nam men natuurlijk risico's. Bij een uitval van S.V.P.T.T. kwam het eerste schot na rust.... iedereen dacht dat de bal overging, ook Edwin. Tot stomme verbazing daalde deze echter als een steen naar beneden, net onder de lat en stonden we weer met 2 punten achter. Rava liet de kop niet hangen. Men bleef gaan en de PTT'ers werden steeds onrustiger. Met alle sportieve middelen probeerde men die oranjegolf te doen keren een pass van Nico op Herman stelde deze in staat de vrije ruimte te kiezen, met een sneltreinvaart schoot Herman langs de lijn, bij de cornervlag liet hij een gave voorzet los die zo subliem op maat was, dat de meegekomen Ferry niet kon missen. Dat deed Fer ook niet, zeer beheerst tikte hij in 3-2. De zenuwen gierden over het veld. Het motto van PTT werd "weg is weg" en Rava had net geen tijd genoeg, de dik verdiende gelijkmaker te scoren ...

Neen het geluk zit ons echt niet mee ... maar al met al, toch een fijne wedstrijd van twee ploegen die zeker in de top van de afdeling thuishoren, maar als ons eerste nu eens gelijk van het begin af goed gaat spelen, want dat zij dit kunnen, werd hedenmiddag voor de zoveelste maal bewezen.

vLh.

VOOR ALLE A-KLASSERS

hebben we op zaterdag 21 januari 1978 een avond, waarvan we hopen dat het een gezellige avond zal worden. Natuurlijk moet je niet dansen, maar verboden is het niet, dus zoek een leuk vriendinnetje of een leuk buurmeisje uit en kom om ongeveer 8 uur 's-avonds naar het clubgebouw.

Behalve het nuttigen van frisdranken c.q. een biertje is er ook de gelegenheid om heerlijke saté uit eigen keuken te proberen. Tussen het dansen, eten en pret-maken door houden we nog een loterij met fantastische prijzen.

Laten we met alle A-klassers er een bonte avond van maken en daarom zeg ik tegen alle A-klassers: tot

- ZATERDAG 21 JANUARI 1978 AANVANG 20.00 UUR -

Zaterdag 7 januari 1978

SEV 1 - RAVA 1 0-0

Met nog de herinnering aan het pak slaag dat ons eerste junioren "thuis" van deze goed spelende tegenstander had gehad, startten wij deze wedstrijd met de opdracht de aanvalsgolven van de Leidschendamers bij de middenlijn al te breken, met een versterkt middenveld en twee voorwaartsen werd dus duidelijk een verdedigend concept opgelegd, met counters moesten we dan proberen SEV op de knieën te krijgen. Een concept dat zeker de eerste helft schitterend werd uitgevoerd. De groen-witten kwamen meestal niet verder dan het strafschopgebied, waar onze versterkte verdediging de laatste aanvalsdritten beteugelden. De counters waren er ook, ja zeker, het was zelfs zo, dat RAVA aanvallend gevaarlijker was dan SEV, wat mede kwam door het nogal nonchalante optreden van de Leidschendamers. Jos, Ferry en Nico waren akelig dicht bij succes, maar het vizier stond vanmiddag weer verkeerd en als de richting wel goed was, ontbrak net dat beetje geluk, dat de bal tussen de palen kan laten verdwijnen. Na de thee een nog furieuzer aanvallend SEV. RAVA moest terug, moest het middenveld prijsgeven en zodoende kwam nu alles op de verdediging aan. Het werd steeds benauwder, kleine foutjes zorgden soms voor hartkloppingen, maar het massale aanvallen was eigenlijk een kolfje naar de hand van ons eerste. Het werd zo druk binnen ons strafschopgebied, dat zelfs SEV er af en toe geen raad mee wist. De sporadische uitvalen onzerzijds waren niet eens van gevaar ontbloot. Met kunst en vliegwerk en eerlijkheidshalve ook met wat geluk, slaagde ons eerste in haar opzet. SEV was van scoren afgehouden, een gesloopt junioren 1 verliet tevreden het veld. Een systeem, wat wij eigenlijk verfoeien, was vlekkeloos uitgevoerd, waaruit blijkt, dat RAVA 1 toch wel degelijk ook met het bekende "koppie" kan voetballen.

vLh.

EEN A-KLASSE AVOND VOORLEIDERS

Afgelopen zaterdagavond was het dan weer zover de traditionele A-klasse avond.

Een beetje dansen, een beetje kletsen, een flesje cola, een potje bier, het zou best wel weer lukken dachten wij ... En dat dacht ook organisator Rob Proost, die met netten, ballonnen en kaarsen de zaal een sfeervol tintje had gegeven en voor de inwendige mens een stevige portie Saté in huis had gehaald. Een loterij met een fraai horloge als hoofdprijs zou de avond vervolmaken.

En zo stonden we om 8 uur klaar om de meute te ontvangen. En ja hoor, om kwart over acht ging de deur open en wie stapte binnen ? Inderdaad....., een leider en even later weer een leider.

Om tien voor half negen zowaar een A-klusser en daarna nog een, zelfs met meisje!! Om kwart over negen waren er zeker 7 jongens binnen maar toen lagen de leiders met 10 man al ruim aan de leiding. Later kwam er voor de A-klassers wel wat versterking (o.a. van wat B-klassers) maar toen hadden anderen de handdoek al teleurgesteld in de ring geworpen. En zo zaten we dan om kwart voor tien met 12 leiders (sommige met dame) 4 A-klassers en 3 B-klassers in ons zo sfeervol versierd clubgebouw.

O ja hoor, die leiders en jongens hebben het toen nog even gezellig gehad. We hebben de saté zelf maar opgegeten, toch de loterij gehouden zodat Nico van Lieshout weer helemaal bij de tijd is en zelfs hebben wij de 3 B-klassers nog een soort mini-polonaise zien lopen.

Maar dat neemt dan allemaal niet weg dat deze A-klasse-avond een grote FLOP genoemd mag worden. Wanneer van alle A-klassers ongeveer één kwart de moeite neemt zijn gezicht te laten zien en daarvan dan meer dan de helft weer binnen het uur vertrokken is (hoewel dat laatste nog begrijpelijk was ook) dan ben je toch geneigd om achter woorden als club- of teamgeest een vraagteken te zetten. En als je als jeugdcommissie merkt hoe het op prijs gesteld wordt dat er leiders en leden van de exploitatiecommissie zijn die ook nog eens hun zaterdagavond beschikbaar stellen dan kan je maar tot één conclusie komen: dit was de eerste keer van dit seizoen maar tevens ook de laatste. En dan bepaald niet alleen van dit seizoen! Het is maar dat je alvast het antwoord weet in het geval dat er nog eens naar zo'n avond gevraagd wordt.

Zaterdag 21 januari 1978

RAVA 1 - S.V. '35 1-4-0

Een nogal gehandicapt RAVA 1, door het ontbreken van Jos en Frank, moest proberen beide punten in het Zuiderpark te houden. U kunt het aan de uitslag zien, het is wonderwel gelukt.

Nico verving de zieke Frank terwijl Fer naar de spitsplaats verhuisde, Peter Oranje maakte op links het elftal compleet. Al dra bleek dat S.V. '35 een te zwakke tegenstander was om het ons echt moeilijk te maken, waarbij dan zeker kwam dat het duo Nico (dat zijn er dus 2) wonderwel op elkaar leken te zijn ingespeeld. Hoe verder de wedstrijd vorderde hoe beter het ging waarbij voor Klaas zich vanmiddag kiplekker voelde, zonder daarbij Nico tekort te doen. Peter en Maarten zwoegden op het middenveld en hadden het vrij aardig onder controle terwijl John zich meer met de aanval bemoeide. In die aanval werd er m.i. de eerste helft te weinig over links gespeeld, zodat Herman een drukke middag kreeg, iets wat hem vanmiddag met horten en stoten af ging. Toch werd hij een belangrijk man(netje) want bij een doorbraak was hij het die eindelijk het eerste gat vond en dat vlak voor rust, zodat we met 1-0 van een korte rust konden gaan genieten. Na rust was het aanvallend iets beter verzorgd, ook Peter kon zich meer met de aanval gaan bemoeien, het was Herman die weer scoorde, de mooiste goal was de derde, een schitterend genomen vrije schop deed de bal precies aan Peters voeten belanden, die had geen moeite om ons volledig veilig te stellen. Het wachten was op het traditionele doelpunt van Fer en ja hoor, het kwam er, goed doorzetten van P. Oranje gaf Fer de kans er 4-0 van te maken. Inmiddels probeerden enkele spelers van S.V. '35 om op andere manieren dan voetbal beter resultaat te verkrijgen, wat jammer was, zo iets was echt niet nodig. Peter koos een kwartier voor tijd de wijste partij en liet zich door Ton vervangen voordat hij eventueel in de fout zou zijn gegaan, een m.i. verstandige beslissing. De laatste 5 minuten moesten we met 10 man verder, omdat Peter Oranje te veel van het goede had gehad en kramp de oorzaak was, dat hij echt niet meer kon. Een nuttige overwinning op een vrij zwakke tegenstander, althans vanmiddag hetgeen door RAVA goed werd uitgebuit. Aan onze ware sportvrienden van B.I. onze hartelijke dank voor het invallen en de vertoonde inzet, dat geeft een fijn gevoel.

vLh.

VAN DE ZIEKENBOEG DEEL 2.

De grootste pechvogel van dit seizoen kan nu al zonder twijfel worden aangewezen. Afgelopen zaterdag liep Henneke Verstraten een zware blessure op, die hem in het ziekenhuis deed belanden, zo'n drie weken voor het tijdstip, waarop hij door de worstelbond voor een trip zou worden uitgezonden naar de Verenigde Staten. Ongelukkiger kon deze blessure niet vallen en wij begrijpen dat woorden hier slechts een schrale troost zijn. Toch wensen wij Henny van harte beterschap toe en ontzettend veel sterkte bij het verwerken van deze zware teleurstelling.

VAN DE ZIEKENBOEG DEEL 3.

Uit de ziekenboek redelijk opgewekte geluiden.

Henneke Verstraten is weer thuis (dus jongens van het 1e en 2e, die belangstelling hebben, weten waar ze terecht kunnen) en, hoewel uiteraard wedstrijden voorlopig taboe zijn, zal hij, ondanks het gipspootje toch de trip naar Amerika kunnen meemaken. In plaats van op de mat zal hij waarschijnlijk aan de jurytafel zitten en dat is toch ook erg deftig.

Zaterdag 11 maart 1978

Postduiven 1 - RAVA 1 3-2

Op een stralende zaterdagvoormiddag toog ons "vlaggeschip" der junioren naar Loosduinen om de Postduiven "even" naar hun til terug te brengen. Nu, het werd voor hen allerm minst een stralende middag, laat staan dat er iets van hun snode plannen omtrent de postduiven terecht kwam. De eerste helft ging het allemaal nog wel, maar reeds toen bleek, dat de helft van het elftal, ofwel een verschrikkelijk gebrek aan conditie heeft, ofwel aan voorjaarsmoetheid lijden, want ze waren niet vooruit te branden. Na een kwartier ging Maarten, één van de weinigen, die een dikke voldoende haalde, er alleen tussenuit, zijn koppie gebruikend, speelde hij de bal niet af maar scoorde beheerst en zo stonden wij met 1-0 voor. C.a. een kwartier later gaf de dikwijls weifelend sluitende scheidsrechter een vrije schop in ons strafschopgebied en was het 1-1. 5 minuten voor rust schoot Ferry ons naar 2-1 en deed dit erg koelbloedig. De tweede helft kwam Rava er niet meer aan te pas, alles wat zwart-wit was zat op onze helft en dat mocht allemaal maar, sommige oranje-zwarte spelers stonden genietend toe te kijken hoe fijn die tegenstanders voetbalden zonder dat ze er ook wat aan deden. Het glorieuze eerste junioren schrompelde ineens tot een stelletje zielige voetballers, die met de bal geen raad wisten, dat wisten de Loosduiners wel, want 2x schoten zij raak, 2 goals die niet nodig geweest waren als er maar direct geruimd was, maar ja wat weet ik daar nou vanaf, het is immers veel leuker persoonlijke duels aan te gaan, proberen de bal aan je voet te houden en dan te brengen,

Ik zou zeggen "gaat zo door" dan komen jullie echt bij de eerste drie ... als je de stand omdraait tenminste... Kom heren, het verlies van 1 speler mag niet tot machteloosheid leiden, al is die plaats dan nog zo belangrijk... de revanche is niet aan mij maar aan jullie...

Rest mij nog te vermelden dat Maarten en Peter een dikke voldoende haalden, de rest was van aflopende aard tot zeer slecht.

vLh.

Zaterdag 1 april 1978.

RAVA 1 - Postalia 1 2-2

Deze wedstrijd zou alleen nog maar belangrijk zijn voor het bezetten van één der ereplaatsen, want het kampioenschap is voor beide teams onbereikbaar geworden. Rava, met een invallend doelman Laurens, waarvoor onze hartelijke dank, nam gelijk het initiatief tot zich, maar daar bleef het dan ook bij, want weer bleek, hoe moeilijk het voor ons eerste is, doelrijpe kansen in goals om te zetten. Laurens kreeg praktisch niets te doen en had het met rust 3-0 gestaan, dan had vriend noch vijand daar iets van kunnen zeggen. Nu werd het 1-0, maar niet voor Rava, want uit een vrije trap werd er uit de rebound keihard ingeschoten, waarop de gehele verdediging kansloos was. Na rust een zelfde spelbeeld, een furieus aanvallend Rava, dat maar geen kans zag het net te vinden, individueel was het allemaal aardig, maar de bal ging weer te weinig rond. Dat was een kolfje naar de hand van Postalia. Uit een uitval werd er uit een scrimmage voor ons doel zo ongelukkig weggewerkt, dat de bal via de jarige Wouters voet achter Laurens verdween en zo stonden we met een geweldig veldoverwicht, met 2-0 achter. Een omwisseling in de ploeg (verdediger Nico werd geruild voor een aanvallende Franco) bracht nog meer druk op het Postalia doel. En eindelijk, toen de bal via Peter en Franco wel gespeeld werd, kreeg Herman de ruimte. Hij liet de tegenstander de hielen zien en scoorde keurig in de uiterste hoek. Ook Postalia wist nog 1x het net te vinden, maar zij deden dit, net als wij, wel in eigen doel. Via de aandringende Ferry verdween de bal tegen een verdedigingsbeen en de keeper was kansloos. 2-2. Rava rook nu de overwinning, maar dan zal je zien, dat het fortuin zich van je afkeert. We noteerden schoten van Jos, Ferry en Franco, net naast of over of tegen de paal (4x). Het mocht niet meer lukken. De laatste minuten onttrok Postalia zich aan de Rava druk en Laurens moest nog 1x handelend optreden om het dik verdiende punt thuis te houden.

Als kijkspel een aardige wedstrijd, tactisch ontbrak er wel het nodige aan ... er is in ieder geval wel hard gewerkt en ik blijf er op hameren, minder individualistisch spel, de vleugels beter bezetten en de bal minder brengen, misschien zit er dan nog een 2e plaatsje in ... als de HVB het tenminste goed vindt.

vLh.

Zaterdag 8 april 1978.

Quintus 1 - RAVA 1 2-1

Onze sympathieke tegenstanders, van hedenmiddag, konden bij winst kampioen worden, weliswaar diende SVPTT dan mede te spelen, doch winst was voor onze groen-witte sportbroeders een noodzakelijkheid. Nu het heeft er erg lang naar uitgezien dat dit niet gerealiseerd kon worden, want pas in de 88e minuut van de wedstrijd kon men een nipte overwinning halen op een moegestreden Rava 1.

Voor rust was het allemaal oranje-zwart wat de klok sloeg. De aanvallen van Quintus werden zeer knap op het middenveld ontregeld, terwijl onze verdediging onder bezielende aanvoering van John zeer knap stand hield. Geen moment kon Quintus in haar eigen spel komen, Peter zwoegde op het middenveld dat het een lieve lust was en kon zodoende onze voorhoede riant kansen geven. Dat die aanvallen geweldig gevaarlijk waren bleek uit het soms paniekerige wegwerken van hun verdediging. De veel opkomende Paul en de switchende Jos en Franco gaven hen handenvol werk. In de 35e minuut kwam er loon naar werken... uit een fraaie voorzet van rechts kon de vrijstaande Paul schitterend en beheerst scoren en Rava had een volkomen verdiende 1-0 voorsprong. Er kwamen nog wat kansjes, maar die werden of door de keeper goed verwerkt of net naast of over geschoten. Verwacht werd, dat na de thee het teleurgestelde Quintus furieus zou gaan aanvallen. Dat kwam uit ... nu was het Quintus dat ons ver terug dwong en ons haar wil oplegde.. aanvallend kwam er niet veel meer uit... dat die druk tot een doelpunt moest leiden, kon niet uitblijven. Uit een corner kwam de bal uit een wirwar van spelers voor ons doel, precies voor het been van een tegenstander, de zwaar gehinderde Edwin kon het leer niet bemachtigen en onder enig protest stond Quintus naast ons. Men bleef drukken, Peter liet zich terug vallen en zoals eerder gezegd, vlak voor tijd pakte men de overwinning.

Het moegestreden Rava kon de aanvallen niet meer op het middenveld tot staan brengen... van rechts af kwam een lage bal die door de centrumspits schitterend werd afgerond in het uiterste hoekje verdween de bal in ons doel. Rava probeerde de laatste twee minuten toch nog een punt te pakken. Bijna slaagde men daar nog in, maar als je iets moet forceren lukt het zelden. Toch wel teleurgesteld trok men na het laatste fluitsignaal naar de kleedkamer, maar daar was echt geen reden voor, in een sportieve en spannende wedstrijd kwam de ploeg met een ietsje meer geluk aan de winst, maar dat is ons dit seizoen wel meer overkomen. Neen, want over geluk hebben wij toch wel iets aan te merken dit seizoen... denk alleen maar eens aan de talrijke blessures, ook vanmiddag waren er weer twee, Nico en Ferry verschenen niet binnen

Zaterdag 22 april 1978.

De allerlaatste.

Deze allerlaatste competitiewedstrijd van Rava 1 onderscheidde zich toch wel iets van de andere. Zo hadden we het heroptreden van Frank, we zagen een geweldige Edwin en ja hoor, ook Ed haalt nu de voorpagina. Rava 1 trad aan tegen HMSH aan de Vrederustlaan, een moeilijke tegenstander. Dit bleek ook direct na de aftrap, want in een verbazend hoog tempo begonnen de rood-witten ons onder druk te zetten. De gelegenheidsvoorhoede in verband met het absent zijn van Jos en Herman, kwam er maar weinig aan te pas. Het midden en achterhoede kregen het druk, erg druk, maar daar stonden onze oude vertrouwen en Frank, alsof hij niet weg geweest was als laatste man, dan Edwin die vanmiddag bijna alles in de kieren had, geweldige reacties en alles klemvast. Na ca 20 minuten spelen werd vanuit de verdediging de bal over de achterhoede van HMSH gespeeld. John sprinten en ja hoor, hij haalde het en haalde vernietigend uit, tegen de verhouding stonden we met 1-0 voor. In die laatste wedstrijd hadden we in de eerste helft ook niet over geluk te klagen, ziedende spetters vlogen net over of tegen de lat. Maar we hielden stand, toen we een beetje onder de druk uitkwamen kwam ook de achterhoede iets naar voren en dat was de oorzaak van de gelijkmaker, een zelfde bal als die waaruit ons doelpunt ontstond kwam nu aan onze zijde, we werden op snelheid verslagen en het was gelijk, waarmee de rust in ging. Na rust een kleine omzetting in de voorhoede, weer kwam HMSH in die eerste minuten fel opzetten en daaruit werd het met een frommelgoal 2-1. Toen kwam het grote moment van Ed, vanuit de achterhoede snelde hij weg met de bal aan de voet. Ed was niet te stuiten, liet iedereen zijn hiel zien en zijn trekbal was puntgaaf, de goed mee op gekomen John kon het mooiste doelpunt van de wedstrijd maken 2-2. Rava bleef nu drukken, zelfs Frank kon zich met de aanval gaan bemoeien, maar met kunst en vliegwerk kon HMSH toch wel de verdiende stand handhaven, al hadden ook zij niet over geluk te klagen toen een lob van Fer via de paal uit i.p.v. in het doel verdween. Toen de veel fluitende scheidsrechter, die het toch wel goed deed, het laatste fluitsignaal liet klinken, stond deze stand nog op het bord, waarmee beide partijen toch wel vrede konden hebben, het was m.i. wel de verhouding op deze stralende voorjaarsmiddag. Rava 1 heeft het gehad op een paar tournooien na, leve RAVA 1.

vLh.

Tournooien.

15 mei 1978 Bergeijkournooi, RAVA A-1.

Opstelling als normaal. Tijd van vertrek in afspraak met de leider.

Wat er gebeurt als junioren 1 te Bergeijk een internationaal tournooi heeft en aldaar er een feestavond aan vastkoppelt.

Klokslag 19.00 uur vertrokken vanaf het RAVA-terrein 3 auto's richting Bergeijk om het "vlaggeschip" der junioren naar Bergeijk te brengen. Daarvoor was reeds de supportersbus (ja, echt) vertrokken o.l.v. een zekere de Jager. We zouden 1e Pinksterdag een feestje brouwen bij moeders, dat lukte wonderwel..... terwijl de heren discotheek etc. bezochten, zaten een 9-tal supporters lekker te relaxen bij moeders. Toen men om ca 2 uur de luchtbedden opzocht, was er geen sterveling die een cent om de kansen van Rava gaf, de andere dag wel te verstaan. Nadat men terdege was voorbereid, stapte de hele meute weer in de voertuigen om naar het wonderschone complex van de VV Bergeijk te rijden, daar aangekomen word je toch wel even stil over het complex en de opstallen, wat moeten wij ons dan behelpen. De begroeting met onze gastheren was allerhartelijkst, waarbij de opmerking gemaakt werd, dat de vertegenwoordigende RAVA elftallen niet veel bereikt hadden. Mijn antwoord luidde, dat wij vandaag gekomen waren om alles even recht te zetten. Een meelijwekkend lachje was het antwoord. De 1e wedstrijd in poule A (er werd in 2 poules gespeeld) de winnaars daarvan kwamen in de finale. Publiek was er genoeg, het weer was best en over de velden sprak ik al. De 1e wedstrijd ging tegen Hoogenloon A1, die districtskampioen waren, een vette kluit meteen dus. Nadat de heren gewend waren weer eens op gras te spelen, vlotte de combinaties beter en het was Ferry die matchwinnaar werd, de 1e 2 punten waren binnen. Achel uit België was onze 2e tegenstander, nimmer van de Belgen verliezen was de strijdkreet. Onze zeer sportieve Zuiderburen kwamen er inderdaad niet aan te pas, in een heerlijke wedstrijd werden zij met 4-0 aan de kant gezet door Jos en Peter. Volgens insiders zou de laatste wedstrijd de moeilijkste worden. Met een speciale tactiek en opdrachten kregen onze tegenstanders echter geen enkele greep op ons spel. Edje vierde een solofuif met zijn doelpunt waaraan er nog 2 toegevoegd werden..... Rava was poulewinnaar... Intussen hadden we wel met angst en vreze naar de andere poule gekeken, dat loog er echt niet om, met name de wedstrijd Bergeijk tegen Julich SV (Dld) loog er niet om, een keihard spelende mannschaft, die inderdaad winnaar van poule B werd. Met angst en vreze zagen we de finale tegemoet. Opdracht werd "tikken jongens, laat de bal het werk doen". De zwaar gebouwde Duitsers moesten gek gespeeld worden. Kwart over 5 de finale (wie had dat ooit gedacht) het veelkoppige publiek was duidelijk op Rava's hand, onze supporters o.l.v. moeders kwamen er niet boven uit... wat een sfeertje. Erg officieel, met heuse grensrechters (tot Jans opluchting) en daar gingen we van start.

Zelden is een gegeven opdracht zo perfect uitgevoerd.. onze tegenstanders werden van het kastje naar de muur gestuurd en wisten niet hoe ze het hadden... dat wekte wrevel op, maar de zeer strak leidende scheidsrechter hield alles gelukkig goed in handen. Na 5 minuten een vloeiende combinatie tussen Ed, Nico, Peter bracht Jos op links, een zeer fraaie lob liet een kreet van bewondering los langs de lijnen, de keeper kon alleen maar verbaasd naar de kruising kijken, daarin verdween de bal, het ongelooflijke ging gebeuren, Rava leidde met 1-0. nog geen 5 minuten later.... een droompass van Nico op Ferry, via Peter en Jos werd de bal corner gewerkt. Peter erachter, hoog voor de pot, een felle kopstoot van Jos en ja hoor, 2-0. Nog geen 2 minuten later, pass van Frank via Klaas naar John, als een Suurbier zigzagde hij door de Duitse verdediging, schot 3-0, en dat al na een kwartiertje spelen. De Duitsers zakten volkomen in elkaar en de gong redde hen van een grotere afgang.. De 2e helft namen onze oosterburen het initiatief, maar tegen de zeer sterk spelende verdediging kreeg men geen kans. Pas toen Ed met een blessure langs de kant was en de verdediging iets te gretig was, slaagde men erin Edwin te passeren, 3-1. Het werd nu alles of niets, het werd niets.... Een vrije schop vanaf de rand van ons strafschoopgebied werd op miraculeuze manier door Edwin verwerkt. Klaas slaagde erin via een sliding de bal uit ons doel te houden.... toen gaven ze het op. De laatste 5 minuten was alles weer oranje... Ferry kwam 2x vrij voor de keeper, maar was zo moe dat het er niet meer uitkwam, een spetter van Jos spatte op de lat uiteen... daar kwam het laatste fluitsignaal, het leek wel een Europacup, alles stroomde het veld op, de ontgoochelde Duitsers bleken toch sportieve verliezers en feliciteerden onze jongens van harte.... de teleurstelling lag duidelijk op hun gezichten maar Rava vierde feest, het ongelooflijke was gebeurd, Rava kwam via goed tot zeer knap voetbal een jaar in het bezit van de Cup.... complimenten allerwege, van scheidsrechters tot bestuur van Bergeijk, van de Duitse coach, die zo onder de indruk van Rava's spel was dat hij ons en zichzelf meteen uitnodigde voor 2 vriendschappelijke ontmoetingen, waarvan de eerste in eind augustus bij ons.. De prijsuitreiking was het hoogtepunt, het clubgebouw daverde op zijn grondvesten.. en het was alles Rava wat de klok sloeg, toen aanvoerder Nico de Cup in ontvangst nam plus een prachtige wedstrijdbal en een herinneringstegel. Toen werd het sommigen teveel.... een zeer waardige afsluiting van een goed seizoen.. jongens hartelijk dank voor zo'n inzet, het fraaie voetbal, zonder één wanklank. Jan voor het vlaggen, onze HH chauffeurs en onze supporters. Rava 1 kreeg voor elkaar wat in 12 jaar niemand voor elkaar kreeg, t.w. Moeders een luchtsprong laten maken.. dat was het gevolg van de titel van dit stukje... Last but not least een woord van dank aan de VV Bergeijk, die dit allemaal mogelijk maakte, tot volgend jaar.

een zeer tevreden leider.

RAVARITEIT

Ed van de Genugten bleek onlangs een trouwe fan van v. Hanegem te zijn.

Vlak voor een seniorentoernooi voor selectiespelers waarin Ed zijn debuut als senior zou maken liet hij in een vertrouwelijk gesprek aan de heer de Grood weten thuis te blijven. In plaats van troost te zoeken bij schapen met witte voetjes staarde Ed echter geruime tijd diepzinnig in glazen met witte kraagjes.

WISTEN JULLIE DAT:

Queen, Boney M., Smokie, Julie Covington, Fleetwood Mac, wederom Smokie, Pussycat, Gibson Brothers, Guys and Dolls, weer Boney M., Baccara, Dillinger (van Cocaine in my brain), Donna Summer, weer Baccara, Danny Mirror, Long Tall Ernie & the Shakers, Vader Abraham, Wings, Yvonne Keely & Scott Fitzgerald, Blondie, Bee Gees, weer Boney M., Olivia Newton John, Luv, Frankie Valli, 10 CC, FOXY, Meat Loaf de nummers één in de top 40 waren in het jaar 1977/1978.

Dit krantje 8765 woorden bevat (mag nageteld worden).